

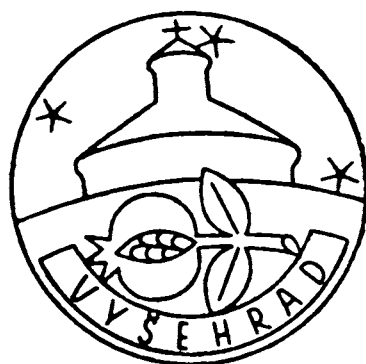
P. J A N E V. U R B A N O. F. M.

M Š E S V A T Á

o b ě ť K r i s t o v a a n a š e

V Y D A L V Y Š E H R A D V P R A Z E

MŠE SVATÁ, oběť Kristova a naše

P. JAN EV. URBAN O. F. M.

MŠE SVATÁ

oběť Kristova a naše

1942 NAKLADATELSTVÍ VYŠEHRA D

M Š E S V A T Á ,

O B Ě Ť K R I S T O V A A N A Š E

Od Boha jsme, *pro Boha* jsme. Neboť od věčnosti na nás myslil a stvořil nás, se vším, co jsme, máme a děláme. Bohu tedy zcela a úplně náležíme, ať chceme nebo nechceme. Avšak Bůh nás stvořil svobodné, abychom nikoli z nutnosti, nýbrž z *vlastního* rozhodnutí mu náleželi. A člověk se vždy Bohu dával různými způsoby, modlitbou, poslušností, obětí. Modlitbou mu dává své myšlení, poslušností svou vůli, avšak *obětí mu dává sám sebe*. Oběť tedy vždy znamenala *odevzdání člověka* Bohu jakožto projev, že mu člověk celý náleží. Více člověk dátí nemůže než sebe. Vědomí, že jest nutno dátí se Bohu, zvýšilo se ještě *po hříchu*. Každý člověk, mající vědomí Boha, soudil, že nemá již práva na život a že jen obětování sebe samého by smylo jeho vinu před

Proč
oběť?

Bohem, když hříchem dříve odmítl uznati na-
prosté Boží právo na sebe.

Avšak jak se měl Bohu dávatí?

Oběť Toto odevzdání lze vykonati jenom sebezni-
čením. Avšak Bůh vložil již do přirozeného
lidského rozumu vnitřní zákon, že si člověk
nesmí sám vzíti život. Tedy se člověk nesměl
sám v oběť Bohu zničiti. Vzpomeňme, že
se vskutku projevila tato snaha v obětování
živých lidí u národů, kteří ztratili čistý přiro-
zený zákon. To však nebylo podle vůle Boží.

A tu Bůh ve Starém Zákoně projevilsvou vů-
li, jak si přeje, aby lidé dali výraz své snaze
po *oběti*:

Zjevil svým služebníkům, Mojžíšovi a proro-
kům, dvojí tajemství své vůle: Především, že
jen *jediná oběť* bude s to, aby stačila dokona-
le vzdáti Bohu úctu, slávu i zadostučinění za
lidské viny, a dále, že ustanovil jisté způsoby,
které tuto oběť *zatím* budou *naznačovatí* ne-
bo předobrazovatí, než se skutečně stane.

*Která jest tato jediná Boha hodná oběť? Kris-
tus na kříži.*

Tou Bůh odpověděl božským způsobem na onu velkou otázku, jak mu možno dáti nejen dostačující, ale jeho úplně důstojnou oběť: Otázka byla v tom, že oběť měl dáti člověk, aby byla *lidskou*, - ale aby byla zároveň Boha hodnou, tedy *nekonečné* ceny, nemohl ji *nikdo jiný* vykonati než On, Nekonečný. A tu se stalo, že Bůh, jenž neměl za Boha nedůstojné *stvořiti* člověka, nepovažoval za nehodné sebe *člověkem se i státi*, čili vzíti na sebe lidství. *Syn Boží*, věčně z Boha vycházející jeho Myšlenka čili Slovo, stal se *člověkem*.

Oběť
Kristova
na kříži

Ježíš Kristus jako člověk jest *vrcholem* všeho lidstva, jest *první* člověk a zástupce lidstva před Bohem. A tedy také *On*, když se Bohu dal čili obětoval, přinesl *jedinou pravou a vlastní Oběť*, - která jest jednak *božská*, - neboť ji podal Kristus-Bůh, - jednak *lidská*, - neboť ji přinesl Kristus-člověk, - Bohočlověk.

Tato oběť se tedy stala *na kříži*. Ale Spasitel, věčná Moudrost, rozšířil její trvání na celou budoucnost, aby ji všechno lidstvo mělo stále před sebou, a dal své oběti na kříži pro toto

A oběť
Kristova
na oltáři

věkovité trvání nekrvavou *podobu*, ač její *podstata* a vlastní povaha *zůstala* v celé pravosti v ní skryta. Tato trvalá *oběť Kristova*, - stále se obnovující a prodlužující oběť kříže, - děje se na oltářích jeho Církve *proměnou chleba v jeho tělo a vína v jeho krev a jejich obětováním* a jmenuje se *mše svatá*.

(Slovo *mše* jest český výraz latinského jména *missa*, kterým se nazývá mše svatá podle toho, že tímto slovem začínala i končila, neboť na jejím vlastním začátku byli propouštění nepokřtění a kající, kteří v prvních dobách se jí ještě nesměli účastniti a kteří byli pouze při úvodních modlitbách, a týmž slovem byli propouštění i věřící, když se svatá oběť skončila, jak se děje podnes, když kněz na konci praví: *Ite, missa est*, - jděte, jste propuštěni.)

Náš Pán Ježíš Kristus ustanovil nejsvětější oběť v předvečer svého utrpení, když »vzal chléb, vzdal Bohu díky a rozlámal jej a dal apoštolům říka: *Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku.*« (Luk. 22, 19.) »A vzav kalich, vzdal díky Bohu, a

dal jim řka: Pijte z něho všichni, neboť toto jest má krev nového zákona, která se za mnohé *vylévá* na odpuštění hříchů.« (Mat. 26, 28.) Tak obětoval Pán Ježíš Kristus první oběť mše svaté při poslední večeři. Oběť kříže při mši svaté jest v tom, že Kristus vstupuje proměnou chleba v tělo své a vína ve svou krev do vnitřně skutečného vztahu k oběti kříže, - jak to učinil slovy »vydává« a »vylévá«, - že jest tedy při ní na oltáři ve stavu oběti na kříži, což jest naznačeno i vykonáno oddělenými podobami chleba a vína.

A tak se dostalo lidstvu *božského* daru, že konečný stvořený člověk může dát Bohu nekonečnou oběť v Ježíši Kristu, který jest »prvorozený celého tvorstva«. (Kol. 1, 15.)

Mše sv. má dnes po tisíciletém vývoji již stálý obřad; skládá se ze dvou hlavních částí: *naučné* od počátku do evangelia a vyznání víry, - a *obětní*, která obsahuje: *obětování* čili přípravu obětních darů, - *proměnu* s pozdvihováním Těla a Krve Páně, - a *přijímání*. Ty-

Složení
mše sv.

to úkony jsou zahaleny modlitbami a obřady, které vznikly jednak z obřadů poslední večeře Páně, při které Spasitel mši svatou ustanovil a po prvé sám obětoval, jednak během dějin z rozhodnutí Církve svaté. Má tedy nyní mše svatá tento postup:

Stupňové modlitby, kdy kněz dole před oltářem vzbuzuje s lidem lítost nad hříchy.

Vstup či introit, který se modlí na straně oltáře, která jest po pravé ruce věřících, hledících na oltář. Potom se modlí uprostřed oltáře

Kyrie eleison, - Pane, smiluj se, a

Gloria. Po pozdravu lidu slovy »Pán s vámi«

jde opět na epištolní stranu, kde se modlí

mešní modlitby, shrnující všechny prosby věřících (kolekta), a čte

epištolu čili čtení z Písma svatého Starého Zákona neb z listů apoštolů. Po epištole přejde na druhou stranu oltáře a tam čte

evangelium, při kterém věřící stojí, na znamení, že je chtějí statečně plnit. - Po něm vyznává uprostřed oltáře

Credo a odkryv kalich

obětuje *hostii* a *víno* jakožto zasvěcení darů od věřících pro budoucí proměnu. Po umytí rukou se modlí uprostřed oltáře tiché modlitby a slavný zpěv

prefaci s andělským trojím Svatý, svatý, svatý; po něm tiše se modlí

Kánon, čili nejsvětější, neměnný střed celé mše svaté, jehož vrcholem jest

proměna, při níž kněz kleká před proměněným Tělem a Krví Páně a obojí po sobě pozdvihuje nad hlavu, aby je ukázal věřícím, kteří se jim na kolenou klanějí.

Po *proměně* pokračuje v *Kánonu*, na jehož konci se hlasitě modlí neb zpívá

Otče náš. Po třech modlitbách před svým přijímáním, které říká skloněn nad oltářem, bere Tělo Spasitelovo do ruky, bije se v prsa říkáje třikrát

Pane, nejsem hoden... a přijímá Tělo a pak i Krev Páně. Nato podává Tělo Páně i věřícím, chtějí-li někteří přijímati. Když vymyl a přikryl kalich, modlí se na epištolní straně modlitby

po přijímání a udělí po nich požehnání, - po kterém na evangelní straně čte *poslední evangelium*, jímž končí mše svatá.

A oběť
naše

Uvažme, kolik se nám dále jeví božské moudrosti a dobroty v tomto díle Spasitelovy oběti. Ve mši sv. se sjednocuje v jednu oběť dvojí dárce oběti, *člověk* i *Bůh*. Nejen snad Ježíš Kristus jako člověk, ale zde myslíme *každého člověka vůbec*. Neboť oběť mše sv. nepřináší Ježíš Kristus *bez nás*, nýbrž podává *nás* Bohu *v sobě*. Jako pojal Kristus Pán na kříži do sebe celé lidstvo, i každého člověka zvlášť, a dával je v sobě Bohu, tak ve *mši sv.* ještě výrazněji se *obětujeme v něm* věčnému Otci. *Proč pravíme, že výrazněji?* Protože ve mši sv. *přinášíme* nejprve sami sebe na oltář, než se na něm obětuje Kristus Pán. Kdy se to děje? Při *obětování* podává kněz Bohu chléb a víno. Tyto oběti přinášívali v prvních dobách křesťanských sami věřící k oltáři jako *své* dary, z nichž pak kněz vybral část k vlastnímu úkonu proměnění.

*Jaký význam má toto obětování či podávání darů? Jest právě výrazem lidského sebeobětování, o kterém jsme mluvili hned na začátku. Jak pohané, tak i Židé ve Starém Zákoně obětovali různé dary, které naznačovaly, že by sice člověk měl obětovati sám sebe, ale ježto to není možno, že dává dar, který si získal svou prací. Při práci vydává člověk část svého těla, kterou pak doplňuje pokrmem. Když dává tedy tento pokrm Bohu v oběť, dává část toho, co jednak by mohlo sloužiti k vzrůstu jeho těla a čeho se zříká, nebo do čeho vložil svou práci. Proto také byly všechny oběti předměty, které se daly jísti. I ke mši svaté přináší věřící své dary, které také získali svou prací a které jaksi obsahují část jejich tělesných nebo duševních sil. Jsou to tedy dary *zástupné*, naznačující, že by se měl nebo chtěl člověk obětovati sám, ale dává místo sebe tento dar. *Kněz klade tyto dary na patěnu a do kalicha a obětuje v nich všechny věřící Bohu. Zastupuje tedy hostie a víno na oltáři všechny, kdož se chtějí Bohu ve mši svaté oběto-**

vati. Mnohé a mnohé mešní modlitby poukazují na tuto skutečnost.

A v tom se jeví dojemným a velikým způsobem dobrota a moudrost Boží. Tato oběť věřících je nepatrná, není ničím před velikostí Boží. A tu přichází náš božský Pomocník, Ježíš Kristus, a v *proměně* změní tyto naše dary ve své tělo a svou krev a tak učiní z naší nepatrné lidské oběti *oběť božské ceny*, oběť svou. *V tom jest spojen lidský a božský podíl ve mši svaté.* Jest tedy mše svatá jak obětí Syna Božího, tak i obětí naší.

Dílo
největší

Když nyní uvážíme, že jest oběť jednak nedokonalejším vzdáním se Bohu a tím že dáváme Bohu nejúplněji, co jest smyslem našeho života, a když přitom pamatujeme, že jest to i oběť samého vtěleného Boha, poznáme, že nemůžeme vůči Bohu vykonati *většího díla*, než jest oběť mše svaté.

A to buď tím, že ji dáme knězem na svůj úmysl obětovati, pokud jest to možno, nebo že jsme jí zbožně přítomni, a to s úmyslem spoluobětovati ji.

Podává se v ní věčnému Otci sám jeho věčný Syn, ve věčně pravdivém zpřítomnění ukřižování. Může míti který úkon větší *účinnost a hodnotu*?

Obětí mše svaté se vzdává Bohu *největší úcta*. Boha ctíme tím, že ho uznáváme za nejvyššího Pána všeho, - ale nejvyšším uznáním Boží velebnosti jest, že ho nadevše milujeme. A když mu vzdává svou lásku jeho vlastní druhá Osoba, která jest Láskou vtělenou, a když mu ji vzdává stále novým sebeobětováním jako na kříži, může býti čím Bůh více ctěn a milován než obětí mše svaté?

Dalším účinkem mše svaté jsou *díky*, kterými Kristus Pán děkuje věčnému Tvůrci za vše, co dobrého lidstvu i každému zvlášť prokázal.

Smír a náhrada Bohu za všechny lidské hříchy jest dalším účinkem mše svaté, a to náhrada dokonalá.

A konečně také za nás Kristus Pán nevýslovně *prosí*. Když pak vložíme *při obětování* vše, - co jsme i co máme, - co konáme i co trpí-

me, - všechny své city lásky a chvály věčnému Otci, -

všechny díky za milosti a dobrodiní nám prokázaná,

všechny náhrady za své hříchy a

všechny své velké i malé prosby, -

tu je ve mši svaté *bere Spasitel za své* a stávají se *jeho* obětí chvály, díků, smíru a prosby!

Účinky

A každý má na této nekonečné oběti podíl: Všechno lidstvo, každý věřící křesťan, a čím kdo je určité mši svaté přítomností neb spolučinností blíže, tím má z ní *větší účinky*: kněz, přísluhující, přítomní a ten, za koho je obětována.

Ale také tím více účinků se nám z ní dostane, *s čím větším porozuměním a větším spoluobětováním* jsme jí účastni. A tím přicházíme k otázce:

Jak býti dobře účasten mše svaté.

Při
mši sv.

První nutnou podmínkou jest, co jsme o ní vyložili: Především, že při první části poučné se připravujeme *lítostí* nad hříchy a živou *věrou* na vlastní oběť, - při *obětování* vložíme

sami sebe, i své skutky, potřeby, prosby, úmysly i hříchy do hostie a kalicha a spoluobětujeme je Bohu, - že se *při proměňování* obětuje Kristus Pán za nás skutečným novým zpřítomněním oběti kříže, - *při svatém přijímání* přijímáme od božského Velekněze jeho obětované tělo, aby nám vlil účinky své oběti a dokonce nás spojil se sebou.

Jest třeba, aby každý věřící měl tyto *skutečnosti vždy* na paměti i ve vůli a srdci, ať již chce býti přítomen mši svaté *kterýmkoli způsobem*, neboť jsou různé způsoby, takže lze na př.:

1. Modliti se s knězem z vlastního misálu (malé mešní knížky) v překladu to, co se kněz modlí u oltáře. K tomu je, myslím, dobře poznamenat, že *spoluobětovati mši svatou*, což jest pravým účastenstvím na ní, neznamená spolumodliti se všechno, co mluví kněz. Postačí jen *některé* modlitby, pokud kdo stačí kněze sledovat, aby účast byla klidná a bez spěchu. - Také se musí každý předem dobře seznámiti s mešní knihou a církevním ka-

lendářem. Protože Církev svatá neprojevila vzhledem k účasti při mši svaté své určité vůle, můžeme zde poradit, aby se ten, kdo chce sledovati mši svatou z vlastního misálu, modlil ony modlitby, které se týkají celé Církve a přítomného lidu, *nikoliv ty*, které říká jen kněz za sebe jako nejbližší obětník. Může se tedy modlití stupňové modlitby, - introit (vstup), - Kyrie, - Gloria, - modlitby, - epistolou, - evangelium, - Credo, - verš k obětování, - obětování hostie a kalicha, - »Přijmi, svatá Trojice«, - tiché modlitby, - prefaci, - Sanctus, - Kánon, - Otče náš, - modlitby před přijímáním, - verš a modlitby po přijímání, - a poslední evangelium.

2. Nemá-li kdo misál, nalezne v mnohých modlitebních knihách mešní modlitby z misálu pro některý význačnější svátek, které se možno modlití denně, na př.: ke cti nejsv. Trojice, Božského Srdce Páně, nejsv. Svátosti, nejbláh. Panny Marie a pod. - (Viz zde str. 23.)

3. Bývají také v mnohých modlitebních kni-

hách modlitby ke mši svaté, které nejsou vyňaty z misálu, ale do nichž vložil duchovní spisovatel právě ony myšlenky a duchovní úkony, které se vztahují k jednotlivým částem mše svaté a vyjadřují, co máme při nich mysliti a vnitřně konati. Často jsou tyto modlitby velmi poučné a budí ve věřících pravé porozumění nejsvětější oběti. (Viz zde str. 48.)

4. Pro vzbuzení zbožnosti možno také spojovati s jednotlivými částmi mše svaté buď určité události z celého života božského Spasitele nebo celé jeho utrpení. Návody k tomu jsou v některých modlitebních knihách. Ale nutno míti na paměti, že jde při *tomto* způsobu jen o zbožné a *myšlené* spojování života neb událostí z utrpení Páně, - ne o skutečný a věčný její obsah, který jest jen onen, jak jsme jej na začátku vysvětlili. Modlí-li se kdo jiné modlitby, koná-li rozjímání a pod., jest sice platně přítomen mši svaté, ale není s ní tak úzce spojen a má z ní snad i menší užitek.

5. Velmi zbožným a důstojným způsobem jest účast na mši svaté *mešním zpěvem*. Při mši

svaté se nemají zpívatí písně jiné než *mešní*; protože máme mnoho vzácných, starých mešních písní, které svými slokami vyjadřují, co se děje na oltáři, lze se zpěvem velmi dobře účastniti nejsvětější Oběti, zvláště když písně vyjadřují obyčejně i její liturgický ráz, na př. adventní, postní, zádušní.

Při mši svaté možno klečeti, stát neb sedět, jen při *evangelii* nutno zpříma stát a na začátku se poznamenat malým křížem na čele, ústech a srdci - při obojí *proměně* nutno uctivě klečeti, pohlédnout při pozdvihování na Tělo a Krev Páně a bítí se v prsa - při *sv. přijímání* věřící klečí a bije se v prsa a říká pokorně s knězem: Pane, nejsem hoden... - Při *požehnání* klečí a znamená se křížem a k poslednímu *evangelii* povstane.

Znamení: Pro upozornění se dává při hlavních částech znamení zvonkem: Při obětování, při Svatý, t. j. na začátku Kánonu, při proměně a svatém přijímání.

MŠE SVATÁ

KE CTI BOHA TROJJEDINÉHO

Začátek mše svaté. - Kněz dělá kříž; s lítostí nad hříchy se připravujeme na obět.

Kněz: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

(Antifona) Vejdu k oltáři Božímu.

Ministrant: K Bohu, jenž obveseluje mladost mou.

K. (Žalm 42.) Sud' mne, Bože, a rozeznej přimou od národa nesvatého, od člověka nepravého a lstivého vytrhni mne.

M. Nebo tys, Bože, síla má: Proč jsi mne zapudil a proč smuten chodím, když mne sužuje nepřítel?

K. Sešli světlo své a pravdu svou; ty nechť mne provodí a přivodí na tvou horu svatou a do stanů tvých.

M. I vejdu k oltáři Božímu: k Bohu, jenž obveseluje mladost mou.

K. Oslavovati budu tebe na harfě, Bože, Bože můj: proč jsi smutna, duše má, i proč mne zarmucuješ?

M. Doufej v Boha, nebo ještě vyznávati mu budu: on jest spasení tváři mé a Bůh můj.

K. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. .

M. Jakož byla na počátku i nyní i vždycky i na věky věkův. Amen.

K. Vejdu k oltáři Božímu,

M. K Bohu, jenž obveseluje mladost mou.

K. Pomoc naše ve jménu Páně.

M. Který stvořil nebe i zemi.

K. Zpovídám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii vždy Panně, blahoslavenému Michaeli archandělu, blahoslavenému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a vám, bratři, že jsem zhřešil velice: myšlením, řečí i skutky; má vina, má vina, má největší vina! Pročež prosím blahoslavenou Marii vždy Pannu, blahoslaveného Michaela archanděla, blahoslaveného Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla, i všechny svaté a vás, bratři, prostě za mne u

Boha, Hospodina našeho.

M. Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh a odpusť tobě hříchy a přivediž tě k životu věčnému.

K. Amen.

M. Zpovídám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii vždy Panně, blahoslavenému Michaeli archandělu, blahoslavenému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a tobě, otče, že jsem zhřešil ve-
lice: myšlením, řečí i skutky; má vina, má vina, má největší vina! Pročež prosím blahoslavenou Marii vždy Pannu, blahoslaveného Michaela archanděla, blahoslaveného Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla, i všechny svaté a tebe, otče, prosiž za mne i Boha, Hospodina našeho.

K. Smiluj se nad námi všemohoucí Bůh a odpusť vám hříchy vaše a přivediž vás k životu věčnému.

M. Amen.

K. Odpuštění, rozhřešení a prominutí hříchů našich uděliž nám všemohoucí a milosrdný

Hospodin.

M. Amen.

K. Obrát se k nám, Bože, a obživiž nás.

M. A lid tvůj veseliti se bude v tobě.

K. Ukaž nám, Hospodine, milosrdenství své.

M. A spasení své dej nám.

K. Pane, vyslyš modlitbu mou.

M. A volání mé k tobě přijď.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Modleme se. - Odejmi od nás, prosíme, Pane, nepravosti naše, abychom do svatyně svatých zasloužili vstoupiti s myslí čistou. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. - Prosíme tě, Pane, pro zásluhy svatých tvých, jichžto ostatky zde jsou, abys ráčil odpustiti všechny moje hříchy. Amen.

Vstup k oltáři (Introitus). - Jest to zpěv, který pěl sbor, když se ubíral biskup k oltáři.

Velebena buď svatá Trojice a nerozdílná Jednota. Oslavujme ji, neboť učinila s námi milosrdenství své. (Ž. 8, 2.) Hospodine, Pane náš,

jak podivuhodné jest jméno tvé po veškeré zemi!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen. Velebena buď svatá Trojice a nerozdílná Jednota. Oslavujme ji, neboť učinila s námi milosrdenství své.

Po introitu volá kněz k Bohu o smilování a vyslyšení:

K. Pane, smiluj se nad námi. M. Pane, smiluj se nad námi. K. Pane, smiluj se nad námi.

M. Kriste, smiluj se nad námi. K. Kriste, smiluj se nad námi. M. Kriste, smiluj se nad námi.

K. Pane, smiluj se nad námi. M. Pane, smiluj se nad námi. K. Pane, smiluj se nad námi.

Po Kyrie zpívá kněz andělský chvalozpěv Gloria, který se vynechává, je-li mše svatá v rouchu barvy černé neb fialové; chválíme vroucně svého Tvůrce a Spasitele:

Sláva na výsostech Bohu. A na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tebe. Dobrořečíme tobě. Klaníme se tobě. Oslavujeme te-

be. Díky tobě vzdáváme pro velikou slávu tvou, Pane Bože, Králi nebeský, Bože, Otče všemohoucí, Pane Ježíši Kriste, Synu jedno-rozený. Pane Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Jenž snímáš hříchy světa, přijmi modlitbu naši. Jenž sedíš na pravici Otce, smiluj se nad námi. Nebo ty sám jsi svatý, ty sám jsi Hospodin. Ty sám jsi nejvyšší, Ježíši Kriste. S Duchem svatým v slávě Boha Otce. Amen.
K. Pán s vámi. - M. I s duchem tvým.

Modlitba (Oratio). - Modlitba čili orace neb kolekta vyjadřuje hlavní prosbu liturgie toho dne.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal služebníkům svým, vyznávajícím pravou víru, slávu věčné Trojice poznati a v moci velebnosti klaněti se jednotě; prosíme tě, abychom pevností této víry ode všech protivenství vždycky chráněni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh, po všechny věky věkův. Amen.

Epištola čili čtení knih Starého neb Nového Zákona krom evangelií. - V epištole a evangeliu nás připravuje Bůh chlebem slova na chléb Těla Kristova.

Čtení listu sv. apoštola Pavla ke Korintským: (2, 13. d.) Bratři, radujte se, zdokonalujte se, povzbuzujte se, smýšlejte jednotejně, žijte v pokoji, a Bůh pokoje a lásky bude s vámi. Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží a účastenství Ducha svatého budiž se všemi vámi. Amen. - M. Bohu díky.

Zpěv stupňový (Graduale) jest hned po epištole. Veleben jsi, Pane, jenž hledíš do propasti a trůníš nad Cheruby. Veleben jsi, Pane, na obloze nebeské a chvály hoden na věky. Aleluja, Aleluja. - Veleben jsi, Pane, Bože otců našich, a chvály hoden na věky. Aleluja.

Po devítníku místo ALELUJA a následujícího verše se říká:

Traktus. - Tebe Otce nezrozeného, tebe Syna jednorozeného, Tebe Ducha svatého Utěšitele, svatou a nerozdílnou Trojici, celým srdcem

vyznáváme, chválíme a jí dobrořečíme.
Neboť veliký jsi ty, jenž činíš divy: Ty jsi Bůh
samojedíný. Tobě chvála, tobě sláva, tobě dí-
kůčinění na věky věkův, ó blažená Trojice.

(V čase velikonočním se vynechá Graduale a místo ně-
ho se říká:)

Aleluja, Aleluja.

(Dan. 3.) - Požehnaný jsi, Pane, Bože otců na-
ších, a chvály hoden na věky. Aleluja.

Dobrořečme Otci i Synu i svatému Duchu.
Aleluja.

Evangelium jest vrcholem první části mše svaté, po-
učné. Kněz se na ně připravuje modlitbou, skloněn hlu-
boce uprostřed oltáře. S otevřeným srdcem naslouchej-
me vlastnímu slovu vtěleného Slova, které nás přípra-
vuje na obnovu vtělení v Eucharistii a v naší duši. -

Část sv. Evangelia podle sv. Jana. (15, 26, 16, 1.)
Za onoho času řekl Ježíš učedníkům svým:
Když pak přijde Utěšitel, kterého já pošlu
vám od Otce, Duch pravdy, jenž vychází od
Otce, ten bude svědčiti o mně; avšak i vy bu-
dete svědčiti, neboť jste se mnou od počátku.
Toto mluvil jsem vám, abyste se nepohoršili.

Z náboženské obce své vyloučí vás, ano, přichází hodina, že každý, kdo vás zabije, bude se domnívati, že tím Bohu slouží. A to vám učiní, poněvadž nepoznali Otce ani mne. Ale tyto věci mluvil jsem vám, abyste, když přijde hodina jejich, rozpomenuli se, že jsem vám to pověděl.

Credo. - Po evangeliu vyznáváme víru ve vše, co jsme v této poučné části mše sv. slyšeli. - Někdy se vynechá.

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všech věcí viditelných i neviditelných. I v jediného Pána Jezu Krista, jednorozeného Syna Božího. A narozeného z Otce přede všemi věky. Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého. Zplozeného, neučiněného, téže podstaty s Otcem, skrze něhož všecky věci učiněny jsou. Jenž pro nás lidi a pro spasení naše sestoupil s nebe. (Tu se kleká.) A vtělil se od Duha svatého z Marie Panny: A člověkem učiněn jest. Ukřižován také pro nás; pod Pontským Pilátem trpěl i pohřben byl. A třetího

dne vstal z mrtvých, podle Písem. A vstoupil na nebesa, sedí na pravici Otce. A opět přijde ve slávě soudit živých i mrtvých, jehožto království nebude konce. I v Ducha svatého, Pána i obživovatele; jenž z Otce i Syna vychází, jenž s Otcem i Synem zároveň se ctí a oslavuje, jenž mluvil skrze proroky. A v jednu svatou, obecnou i apoštolskou Církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchův. A očekávám zmrtvýchvstání. A život budoucího věku. Amen.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Modleme se.

Obětování (Offertorium), kdy přinášíme v obětích darech Bohu sebe sami, se všemi mohutnostmi, pracemi i bolestmi, aby to vše bylo proměněno v obět ceny božské. Vložme do obětování celou vroucnost duše!

(Tob. 12, 6.) - Veleben buď Bůh Otec a jednorozený Syn Boží, jakož i Duch svatý, neboť učinil s námi milosrdenství svoje.

(Po verši »offertorium« modlíme se obětní modlitby při obětování chleba:) Přijmiž, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou oběť, kterou já, nehodný služebník tvůj, obětuji tobě, Bohu svému živému a pravému, za své nesčíslné hříchy, urážky a nedbalosti, za všechny okolostojící, ale i za všechny věrné křesťany, živé i zemřelé, aby nám všem prospěla ke spasení a k životu věčnému. Amen.

(Při vlévání vína a vody do kalicha:) Bože, jenž jsi důstojnost lidské podstaty podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil, dej nám skrze tajemství této vody a vína státi se společníky božství toho, jenž člověčenství našeho ráčil státi se účastným, Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věkův. Amen.

(Obětuje kalich řkouce:) Obětuje ti, Pane, kalich spasení, vzývajíce tvou milostivost, aby před tváří božské velebnosti tvé a pro naši a celého světa spásu s vůní líbeznou se vznesl. Amen.

V duchu pokory a se srdcem zkroušeným nechť jsme přijati tebou, Pane, a tak děj se dnes oběť naše před tváří tvou, aby se ti líbila, Pane Bože. Přijď, Posvĕtiteli všemohoucí, věčný Bože, a požehnej tuto oběť, připravenou tvému svatému jménu.

Přijmi, svatá Trojice, tuto oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a ke cti blahoslavené Marie vždy Panny, sv. Jana Křtitele, sv. apoštolů Petra a Pavla a těchto, jakož i všech svatých, aby jim byla ke cti, nám pak ke spáse, a ti aby za nás orodovali ráčili na nebi, jejichž památku konáme na zemi. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

K. Modlete se, bratři, aby má i vaše oběť příjemnou se stala u Boha, Otce Všemohoucího.

M. Přijmiž Hospodin oběť z rukou tvých ke cti a chvále jména svého, jakož i k užitku našemu a celé své Církve svaté. - K. Amen.

Tichá modlitba (Secreta). - Posvět, prosíme, Pane, Bože náš, pro vzývání svatého svého jména tuto přinesenou oběť a skrze ni nás samé zdokonal pro sebe za obětní dar věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh, po všechny věky věkův.

M. Amen.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Vzhůru srdce.

M. Máme k Hospodinu.

K. Díky čiňme Hospodinu Bohu našemu.

M. Hodno a spravedlivo jest.

Preface (o Nejsvětější Trojici). - Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž s jednorozeným Synem svým a Duchem svatým jeden jsi Bůh, jeden jsi Pán; ne v jedinosti jedné osoby, nýbrž v Trojici jedné podstaty. Neboť co o tvé slávě podle tvého zjevení vě-

říme, to o Synu tvém, to o Duchu svatém bez rozdílu v rozeznávání smýšlíme, takže pravé a věčné Božství vyznávající, klaníme se i zvláštnosti v osobách, i jednotě v bytosti, i rovnosti ve velebnosti, kterou chválí Andělé a Archandělé, Cherubové a Serafové, kteří bez ustání den ze dne volají, jednomyslně říkajíce:...

Svatý (Sanctus). Svatý, svatý, svatý Hospodin Bůh zástupův. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně, Hosanna na výsostech.

Řád (Kánon). - Tebe tedy, nejmilostivější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, pokorně prosíme a žádáme (líbá oltář), abys přijal a požehnal tyto † dary, tato † věnování, tyto † svaté, neposkvrněné oběti, které tobě přinášíme, zvláště za tvou Církev katolickou, kterouž račiž mírem obdařiti, chrániti, sjednotiti a řídit po celém okrs-

ku zemském, zároveň se služebníkem svým, papežem naším N., biskupem naším N., i se všemi pravověrnými, jakož i katolické a apoštolské víry ctiteli.

Pomni, Pane, služebníků a služebnic svých N. a N. i všech vůkol stojících, jejichž víra je tobě známa a povědoma oddanost, za které ti přinášíme nebo kteří tobě přinášejí tuto oběť chvály za sebe a všechny své, za vykoupení duší svých, za naději spásy a bezpečnosti své, a kteří předkládají posvátné dary tobě, Bohu věčnému, živému a pravému.

Ve společenství jsouce a památku uctívající především slavné vždy Panny Marie, Rodičky Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých apoštolů a mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše. Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiána i všech svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli

ochránění. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dni naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobození a ke stádcí tvých vyvolených připočteni byli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kterouž oběť, prosíme, rač ty, Bože, ve všem požehnanou, přitvlastněnou, platnou, důstojnou a příjemnou učiniti, aby se nám stala Tětlem a Krťví nejmilejšího Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista.

Jenž den předtím, než trpěl, vzal chléb do svých svatých a ctihodných rukou a pozdvihnuv oči k nebi (kněz pozdvihuje oči k nebi), k tobě, Bohu, Otci svému všemohoucímu, díky tobě čině, požehnal, rozlomil a dal učedníkům svým, řka: Vezměte a jezte z toho všichni, neboť TOTO JEST TĚLO MÉ.

Podobným způsobem, když bylo po večeři, bera i tento přeslavný kalich do svých svatých a ctihodných rukou, zase tobě díky čině,

poťžehnal a dal učedníkům svým, řka: Vezměte a pijte z toho všichni, neboť TOTO JEST KALICH KRVE MÉ, NOVÉ A VĚČNÉ ÚMLUVY - TAJEMSTVÍ VÍRY, KTERÁ ZA VÁS A ZA MNOHÉ VYLITA BUDE NA ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ. Kolikrátkoli to činiti budete, na mou památku budete činiti. Proto také pamětlivi jsouce, Hospodine, my, služebníci tvoji, ale i lid tvůj svatý, jak blahého utrpení a zmrtvýchvstání, tak i slavného nanebevstoupení téhož Krista, Syna tvého, Pána našeho, přinášíme přejasně velebnosti tvé z tvých darů a údělů obět † čistou, obět † svatou, obět † neposkvrněnou, svatý † Chléb života věčného a Kalich † trvalého spasení.

Na něž s milostivou a vlídnou tváří rač shlédnouti a je sobě oblíbiti, jakož jsi sobě ráčil oblíbiti dary spravedlivého sluhy svého Abe-la a obět praotce našeho Abrahama a onu svatou obět, neposkvrněnou obětinu, kterou tobě přinesl nejvyšší kněz Melchisedech. Pokorně tě žádáme, všemohoucí Bože: kaž, aby toto bylo rukama svatého Anděla tvého pře-

neseno na vznešený oltář tvůj před obličej tvé božské velebnosti, abychom, kdožkoliv (políbí oltář) z toho podílnictví na oltáři svatosvaté Tětlo a Krťev Syna tvého přijmeme, všelikým požehnáním nebeským a milostí naplnění byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Pomni také, Pane, služebníků a služebnic svých N. a N., kteří nás předešli se znamením víry a odpočívají spánkem pokoje... Jim, Hospodine, a všem v Kristu odpočívajícím, abys místa občerstvení, světla a pokoje popřál, prosíme, skrze Krista, Pána našeho. Amen.

I nám hříšným služebníkům svým, kteří doufáme v hojnost slitování tvých, rač uděliti nějakého podílu a společenství se svými svatými apoštoly a mučedníky: s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcelínem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Hátou, Lucií, Anežkou, Cecilií, Anastázií a všemi svatými, v jejichž společnost

nás, prosíme, rač připustiti, ne jakožto cenitel zásluhy, nýbrž jako štědrý dárce slitování. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Skrze něhož toto všecko dobré, Hospodine, vždycky tvoříš, poťsvěcuješ, oťživuješ, poťžehnáváš a nám uděluješ.

Skrze ť něhož, s ť ním a v ť něm jest tobě, Bohu Otci ť všemohoucímu, v jednotě Du-cha ť svatého všecka čest a chvála.

K. Po všecky věky věkův.

M. Amen.

K. Modleme se: Spasitelnými rozkazy napomenuti a božským naučením vycvičení, smíme volati:

Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvoď nás v pokušení.

K. Ale zbav nás od zlého.

M. Amen.

Zbav nás, prosíme, Hospodine, všeho zla:

minulého, přítomného i budoucího; a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny, Rodičky Boží Marie a tvých svatých apoštolů Petra a Pavla, Ondřeje i všech svatých (dělá patenou † od čela k prsům a políbí ji) uděl milostivě pokoje za našich dnů, abychom, jsouce přispěním milosrdenství tvého podporováni, byli i hříchů vždy prosti i zabezpečeni přede vším zmatkem. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh.

K. Po všechny věky věkův.

M. Amen.

K. Pokoj † Páně budiž † vždycky s † vámi.

M. I s duchem tvým.

(Kněz vpouští část sv. Hostie do sv. Krve praví:)
Toto smíšení a posvěcení Těla a Krve Pána našeho Ježíše Krista budiž nám přijímajícím k životu věčnému. Amen.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi pravil apoštolům svým: Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám, nehleď na mé hříchy, nýbrž na víru své Církve a rač jí podle vůle své uděliti mír a jednotu, jenž žiješ a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův. Amen.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce spolupůsobením Ducha svatého svou smrtí svět oživil, zprošť mne tímto svaťosvatým Tělem a Krví svou všech mých nepravostí a veškerých běd a učiň, abych lnul vždy k tvým přikázáním, a nedopusť, abych se kdy od tebe odloučil, jenž s týmž Otcem a Duchem svatým žiješ a kraluješ Bůh, na věky věkův. Amen.

Požítí tvého Těla, Pane Ježíši Kriste, jež já nehodný odvažuji se přijmouti, nebudiž mi k odsouzení a ztracení, nýbrž pro dobrotivost tvou prospívejž mi k ochraně duše a těla a k vyléčení, jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého Bůh, po vše-

cky věky věkův. Amen.

Chléb nebeský přijmu a jméno Páně vzývati budu.

(Kněz se bije třikrát v prsa říkáje:) Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude duše má.

(Kněz přijímá Tělo Páně:) Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi udělil? Kalich spasení vezmu a jméno Páně vzývati budu. Chválu vzdávaje budu vzývati Pána a od nepřátel svých osvobozen budu.

(Žehná se kalichem, modle se:) Krev Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Čeho jsme ústy požili, Pane, kéž čistou myslí pojmem a nechť z daru časného stane se nám lék věčný.

Nechť Tělo tvé, Pane, jež jsem požil, a Krev, kterou jsem pil, utkví v útrobách mých, a dej, ať nezůstane poskvřna hříchů ve mně, ježž čisté a svaté obcerstvily Svátosti, jenž žiješ a

kraluješ na věky věkův. Amen.

K přijímání (Communio). Velebme Boha nebeského a přede všemi živoucími oslavujme jej, neboť učinil s námi milosrdenství své.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

Po přijímání (Postcommunio). Necht nám prospívá ke zdraví těla i duše, Pane, Bože náš, přijetí této svátosti a vyznávání věčně svaté Trojice a její nerozdílné jednoty. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh, po všechny věky věkův. Amen. (Potom se vrátí do středu oltáře, políbí jej a dí k lidu:)

K. Pán s vámi.

M. I s tvým duchem.

K. Jděte, mše je skončena.

M. Bohu díky.

(Při mších svatých, kdy se neříká Gloria, praví kněz místo *Ite missa est*:)

K. Dobrořečme Pánu. - M. Bohu díky.

(A modlí se potom skloněn nad oltářem:) Nechť se ti líbí, svatá Trojice, služba poddanosti mé a dej, aby oběť, kterou jsem já nehodný božské velebnosti tvé přinesl, tobě byla příjemná, mně pak a všem, za které jsem ji přinesl, aby pro tvé milosrdenství byla na odpuštění. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

(A požehná na odchod lidu:) Požehnej vás všemohoucí Bůh † Otec, Syn a Duch svatý. Amen.

(A čte pak) *Evangelium sv. Jana*. Počátek sv. Evangelia podle sv. Jana (1, 1-14).

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic z toho, co učiněno jest. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí a Světlo ve tmě svítí a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všichni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na

tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel a svoji ho nepřijali. Kdokoli však jej přijali, dal jim moc, státi se dítkami Božími, těm totiž, kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde kněz pokleká.) A SLOVO TĚ-
LEM UČINĚNO JEST a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako jednoroz-
zeného od Otce, plného milosti a pravdy.
M. Bohu díky.

Na počátku - Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého vstupujeme k oltáři, abychom začali nejsvětější obět, v níž se náš Pán Ježíš Kristus *obětuje* nekrvavým způsobem, ale skutečně tak jako na kříži, aby v ní za nás podal věčnému Bohu nekonečnou *chválu* a slávu, aby mu vzdal *díky* za vše, co jeho Dobrota vy-
lívá na lidstvo i na každého z nás, - aby mu přinesl *smír* a náhradu za naše hříchy a aby nám *vyprosil* vše dobré pro duši i tělo. Ale protože se cítíme pro své hříchy nehodni ob-
covati této nejsvětější Oběti, vyznáváme své hříchy a litujeme jich zcela upřímně a oprav-
dově, jak jsme vinni před vševědoucím zra-
kem Božím, litujeme jich z úcty před hroznou Boží velebností, ale i proto, že jsme jimi ura-
zili nesmírnou a dobrotivou lásku Boha, kte-
rý nás »tak miloval, že Syna svého jediného
dal«, aby nás vykoupil.

Bože, buď milostiv mně hříšnému! - (Odpustky
500 dní - 14.)

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se
nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

Při modlitbách a čtení (na straně epištolní): Všemohoucí, věčný Bože, ve jménu našeho nejvyššího Prostředníka, Pána našeho Ježíše Krista, prosíme tvé nekonečné milosrdenství za rozšíření jeho království pravdy, spravedlnosti, pokoje a lásky do srdcí všech lidí, - za pokoj Církve svaté, - za sv. Otce našeho, za všechny biskupy a kněze, za všechny křesťany, zdravé a nemocné, za všechny trpící a potřebné, za všechny, kdož doufají v milosrdenství tvé, abys je ráčil chrániti všeho zlého a naplniti vším dobrým v tomto životě a přivésti je do života věčného, kde žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

K evangeliu - Pane Ježíši Kriste, jenž jsi »cesta, pravda a život«, osvět náš rozum a mysl, abychom jasně a jistě poznávali tebe jako vtě-

leného Syna Božího, téže podstaty s Otcem a Duchem svatým, - roznět naše srdce, abychom milovali tvé slovo a tvého ducha, - posilni naši vůli, abychom věrně a statečně plnili příkazy tvého evangelia. - Slibujeme znovu a vždy s větší pevností, že se odříkáme zlého ducha, i vší pýchy jeho i všech skutků jeho. Slibujeme, že vždy budeme vyznávati a hájiti víru tvou, jenž jsi přišel, abys »vydal svědectví pravdě« (Jan 18, 37). Slibujeme, že budeme vždy žítí v milosti tvé, jenž jsi »přišel, aby život měli« (Jan 10, 10). K tomu však, prosíme, uděl nám milost svou a »slovy evangelia shlad' viny naše«.

Při Credo se modlí Věřím v Boha.

Při obětování - Přijmi, svatý Otče, všemohoucí věčný Bože, tyto naše dary chleba a vína, které se připravují k oběti Těla a Krve Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, v nichž tobě přinášíme a obětujeme sebe samé, se vším, co jsme, co konáme i trpíme. Obětujeme se

tobě »v pokoře srdce a duchu zkroušeném«, chtějíce ti dáti náhradu za své hříchy, děkovati za veškerá dobrodiní a prositi za vyslyšení svých proseb, aby tato oběť nám živým i zemřelým prospěla k životu věčnému.

Přijmi, svatá Trojice, tuto naši oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a ke cti blahoslavené Marie vždy Panny, sv. Jana Křtitele, sv. apoštolů Petra a Pavla a všech svatých, aby jim byla ke cti, nám pak ke spáse, a ti aby za nás orodovali na nebi, jejichž památku konáme na zemi, skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Před proměňováním - Tebe tedy, nejmilostivější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, pokorně prosíme, abys ráčil tyto naše dary posvětit a požehnati a v této podivuhodné chvíli je proměnit v Tělo a Krev jeho, - aby se tak stala naše nepatrná oběť, v níž jsme se ti sami obětovali, obětí Syna tvého, jenž ve svém nekonečném slitování přijal tak na sebe lid-

skou přirozenost, jako zde přijímá nyní lidské oběti i s jejich nedokonalostmi, a činí je obětí nekonečně svatou, účinnou a oplývající veškerým bohatstvím chvály, díků, smíru a prosby.

Kteroužto oběť, prosíme, rač, Bože, učiniti požehnanou, přijatou, platnou, důstojnou a příjemnou, aby se nám stala Tělem a Krví nejmilějšího Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista.

Při pozdvihování - Pán můj a Bůh můj!

(Odpustky 7 let při pohledu s vírou, zbožností a láskou na sv. Hostii - týdně plnomocné, kdo se ji denně modlí při pozdvihování za obvyklých podmínek - 107.)

Bud' pozdravena, spasná Oběti, obětovaná za mne a celé pokolení lidské na dřevě kříže.

Bud' pozdravena, drahocenná Krví, tekoucí z ran ukřižovaného Pána našeho Ježíše Krista, a smývající viny celého světa. Rozpomeň se, Pane, na stvoření své, které jsi vykoupil drahocennou Krví svou. (Odpustky 500 dní za každou z těchto modliteb při pozdvihování - 106.)

Po proměně - V nejhlubší pokoře a vědomí své nicoty v tvé nejsvětější přítomnosti, kláním se ti, Pane můj, Ježíši Kriste, se všemi anděly a svatými, kteří tě v této nejsvětější Oběti uctívají, a vylévám vděčnost duše své před tebou, jenž jsi sestoupil v nepochopitelné lásce se svým božstvím i lidstvím v této chvíli opět na tento oltář tak, jako jsi pněl na kříži v době své krvavé oběti. Děkuji ti díky slabými, ale nevýslovnými, žes přijal nepatrnou oběť naší ubohosti a proměnil jsi ji v oběť božskou, nekonečnou, přesvatou a všemohoucí.

V důvěře tedy v tuto cenu oběti Krista ukřižovaného podáváme ji tobě, Bože všemohoucí, jako výkupnou cenu za hříchy své i celého lidstva, jako výprosnou cenu za všechny své potřeby, časné a hlavně věčné i za potřeby Církve své i celého světa.

Račiž ji, Bože všemohoucí, přijmouti před věčným trůnem své Velebnosti, abychom byli naplněni veškerým nebeským požehnáním a milostí, kdykoli přijímáme s tohoto oltáře

účastenství na Těle a Krvi Kristově.

Otče náš...

K svatému přijímání - Nyní tedy, nejmilostivější Pane Ježíši Kriste, blíží se okamžik, kdy nám ráčíš vracet oběť naši proměněnou v Tělo a Krev svou, abys nás naplnil svou nejsladší přítomností a všemi dary a milostmi své přesvaté oběti. Očisti, Pane, ohněm Ducha svatého mysl, srdce i tělo naše od všeho hříchu, abychom tě mohli svatě přijmouti.

Věřím, Pane Ježíši Kriste, že jsi v této velebné Svátosti pravdivě, skutečně a podstatně přítomen jako Bůh i jako člověk. Doufám a důvěřuji, božský Pane můj, že mi pro své nekonečné milosrdenství odpustíš všechny hříchy mé, dáš mi vždy milost svou, abych v ní žil i zemřel. Miluji tě, věčná Lásko, Ježíši, Spasiteli, a toužím celou bytostí po spojení s tebou. (Odpustky 3 roků, měs. plnom. - 135.)

Přijď, Pane, a neprodlévej! (Odpustky 500 dní, měs. plnom. - 127.)

Po svatém přijímání (na epištolní straně) - Čím se odplatím Pánu za vše, co mi udělil? - Děkujeme tobě, všemohoucí Bože, za všechna dobrodiní tvá, jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen. (Odpustky 300 dní - 636.)

Všemohoucí, věčný Bože, rozmnož nám víru, naději a lásku, a abychom mohli dojít toho, co nám slibuješ, učíš, ať milujeme, co přikazuješ. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. (Odpustky 5 roků, měs. plnom. - 31.)

Na konci mše svaté - Račiž nás, Pane, tohoto dne chrániti od hříchu. (Odpustky 500 dní, měs. plnom. - 21.)

Dobrořečení, sláva, moudrost a díkůčinění, síla a moc Bohu našemu na věky věkův. Amen. (Zjev. sv. Jana 7, 12 - odpustky 500 dní - 17.)

(Údaje o odpustcích jsou z knihy »Preces et pia opera«, schválené sv. Otcem Piem XI. a Piem XII. a čísla značí místo, kde jsou obsaženy.)

Opus, cui titulus MŠE SVATÁ,
OBĚŤ KRISTOVA A NAŠE ab
A. R. P. Dre Joanne Ev. Urban OFM
conscriptum

Imprimi potest. N. E. 966.

Pragae die 12. Decembris 1941. P.
Clemens Minařík OFM Min. Prov.
Ordinarius Pragensis.

Nihil obstat. N. 8195.

Can. Dr Ant. Stríž, censor. Pragae die
9. Juni 1942. Prael. Dr Theophilus
Opatrný, vicarius capitularis.

Vydalo k Letnicím léta Páně 1942
nakladatelství Vyšehrad v Praze.

Podle osnovy Antonína Lískovce vy-
tiskly Č. A. T. Českomoravské akci-
ové tiskařské a vydavatelské podniky
v Praze II, Václavská ulice číslo 12.

CENA K 10.-